

Brændevinsskatteloven paa Planeten, men for Regering og Landsting, som have forlangt Brændevinsskatten igennem mange Aar, skulde man ikke synes, at den kunde være en Hindring. Hvis Flertallet havde Sikkerhed for at kunne gennemføre de tre Skattelove uden Brændevinsskatten, skulde jeg med største Fornøjelse gaa med dertil. Det er mig ikke om at gøre at faa Brændevinsskatten, selv om jeg mener, at den har Betydning i Hensyn til Ædrueligheden. Men det er ikke det meste. Det, der for mig nødvendiggor den, er for derved at opnaa de Lettelser, som jeg mener, den mindrebemidlede Befolkning trænger til baade hvad Forbrugsartikler og hvad de uretfærdige Skatter angaar, navnlig dem ude paa Landet. Men jeg tror ikke, der er stor Udsigt til, at den Lov kan gennemføres, og kunne vi ikke gennemføre Brændevinsskatten, vil der, naar den er falden bort, kun være ringe Udsigt til Lettelser. Hvis vi vilde gaa ind paa en Toldlov, der i det væsentlige beholdt de nuværende Skatter paa Livsfornødenheder og Beskyttelse for Størintustrien, indrømmer jeg det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), at saa kan der være nogen Mulighed for, at det kunde lade sig gøre at føre en saadan Lov igennem, fordi den mægtige Størintustri vilde lægge al sin Kraft ind paa en saadan Løsning for at bevare sine Privilegier og rige Indtægter, som den i saa mange Aar har kæmpet for, idet den har set dem true fra Folketingets Side. Desværre har Størintustrien saa stor Indflydelse i det andet Ting, at der kan være en Mulighed for, at dette, naar det fik et saadant Tilbud, vilde tage det under Overvejelse og gaa med dertil. Men jeg tvivler om, at Folketinget, efter at have kæmpet i mange, mange Aar for Lettelser paa Livsfornødenheder og Nedgang i Beskyttelsen, vil gøre en saa kolossal Svingning og gaa over til det modsatte Standpunkt, som bliver hævdet fra Beskyttelsesmændenes Side, og jeg ser ikke rettere, end at, hvis Folketinget her efter Ordførerens Anbefaling afviser for sit Vedkommende Tanken om at gaa med til Kompensation af Toldnedsættelser ved Hjælp af en Brændevinsskat og slaar denne paa Planeten, vi da risikere, at den i sit Fald tager de andre Skattelove med sig, og at vi komme hjem til Foraaret uden nævneværdige Reforme. Jeg tror ikke, at Befolkningen vil være glad for det. Jeg tror ikke, at vi vilde høste Tak derfor. Jeg tror tværtimod, at der vil blive sagt til os: Det havde vi ikke ventet; det var ikke Menin-

gen, selv om vi ogsaa kunne sige, at vi havde reddet Fattigmands Snaps og derved bidraget til, hjulpet til, givet Anledning til, hvad man nu vil kalde det, at det andet er gaaet i Vadsken, og at der intet Resultat er fremkommet. Jeg kan derfor ikke stemme for den foreslaaede Dagsorden. Jeg stemmer imod den og venter, at saa mange som muligt vilde gøre det samme.

Jessen: Naar jeg har begæret Ordet, er det for at begrunde min Stilling til den foreslaaede Dagsorden. Naar jeg ikke kan give Dagsordenen min Stemme, er det ikke, fordi jeg anser det for den heldigste Maade at kompensere Toldnedsættelser med en forhøjet Brændevinsafgift. Jeg vilde have anset det for mere retfærdigt, hvis det kunde være sket ved at kompensere med en Formue- og Indtægtsskat. Men efter at der nu i en Menneskealder er gjort mislykkede Forsøg paa en Revision af Toldloven, saaledes at man ogsaa i 1870 søgte at skaffe Kompensation med en Formue- og Indtægtsskat, ere vi ikke komne et Hanefjed videre. Naar vi dernæst se hen til den Modtagelse, som Formue- og Indtægtsskatten har faaet i det andet Ting, som Dækning for Overførelsen af Statskatter til Kommunerne, nærer jeg ikke det mindste Haab om at opnaa noget Resultat. Derfor, naar jeg ikke kan faa det bedste, vil jeg hellere være med til at tage det næstbedste end ingen Ting at faa. Jeg er ikke og har aldrig været nogen principiel Modstander af en forhøjet Brændevinsskat, naar der kunde gives antagelige Nedsættelser paa Livsfornødenheder og Nødvendighedsgenstande, men det er selvfølgelig kun paa Grundlag af det af Folketinget tvende Gange vedtagne Toldlovsforslag, at jeg synes, der kan være Tale om en Forhandling om en forhøjet Brændevinsafgift. Thi Landstingets Forslag er en Umulighed, idet enhver nok saa lille Forhøjelse vil forøge Skattebyrden for Smaafolk. Derimod stiller Sagen sig efter mit Begreb anderledes, naar der gaas ud fra Folketingets Forslag, der i alt væsentligt er tiltraadt af Regeringen. Der kunde derved opnaas Toldnedsættelser til Beløb af over 6 Mill. Kr., hvoraf 2 Mill. Kr. muligvis kunne forblive udækkede; i alt Fald har Regeringen i sin Tid indrømmet, at den vilde være med til, at 1½ Mill. Kr. bleve ukompenserede. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det vilde være et stort Fremskridt i det almindeliges Interesse, dersom Folketinget vilde for at opnaa